

prima instanță: C.Vîrlan
(Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău)
instanța de apel: A.Panov, A.Pahopol, A.Minciuna
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-568/17

Î N C H E I E R E

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Namolovan Vitalie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Namolovan Iuliana împotriva lui Namolovan Vitalie privind desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Namolovan Vitalie, fiind menținută hotărîrea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 23 august 2016,

c o n s t a ț ă :

La data de 28 ianuarie 2016 reclamanta Namolovan Iuliana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Namolovan Vitalie, solicitînd desfacerea căsătoriei încheiate între Namolovan Iuliana și Namolovan Vitalie din 20 iunie 1997, stabilirea domiciliului copilului minor XXXX împreună cu mama sa - Namolovan Iuliana și încasarea din contul pârâtului a pensiei alimentare în suma de 1500 lei lunar pentru întreținerea copilului minor din momentul depunerii cererii de chemare în judecată până la atingerea majoratului precum și încasarea cheltuielilor de judecată - a taxei de stat în suma de 1400 lei.

În motivarea acțiunii a indicat, că la data de 20 iunie 1997 de către Organul de Stare Civilă Primăria Japca r-ul Camenca a fost înregistrată căsătoria între Namolovan Vitalie și Namolovan (Nicolau) Iuliana. În timpul căsătoriei s-au născut doi copii XXXX născută la XXXX și XXXX a.n. XXXX.

De mult timp relațiile între ei s-au înrăutățit. Des apar conflicte. Pârâtul practic nu acorda ajutorul material familiei, o agresa fizic. Prin comportamentul său agresiv este prejudiciată psihologic, aducând suferințe morale. În situația creată copiii suferă cel mai mult. Careva perspective de a păstra familia nu mai sunt. De fapt, ei în ultimul timp au trăit separat, nu duc o gospodărie comună.

Astfel, legăturile familiale nu mai există între ei, prin urmare nu mai există familie. Conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare în cazul dat sunt imposibile.

Prin urmare, solicită stabilirea locului de trai a copilului comun minor XXXX împreună cu Namolovan Iuliana, dat fiind faptul, că ea îngrijește de copil și contribuie la educarea acestuia.

În legătura cu faptul, că nu cunoaște veniturile pârâtului, conducându-se de art. 76 al Codului familiei consideră oportun încasarea pensiei alimentare în suma bănească fixă.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun.Chișinău din 23.08.2016 a fost admisă acțiunea, dispunându-se desfacerea căsătoriei încheiată între Namolovan Vitalie și Namolovan (Nicolau) Iuliana, înregistrată la primăria Japca, raionul Camenca la 20 iunie 1997 cu nr. 9, determinarea copilului minor XXXX născută la XXXX cu domiciliul și sub tutela mamei Namolovan Iuliana; încasarea de la Namolovan Vitalie în beneficiul Iulianeii Namolovan pensia de întreținere pentru întreținerea copilului minor XXXX născută la XXXX, lunar, în mărime de 800 lei, începând cu 28.01.2016 până la majoratul copilului.

La data de 21.09.2016 Namolovan Vitalie, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun.Chișinău din 23.08.2016, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea încasării pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXX, născută la XXXX, și încasarea în mărime de 1/4 din venituri, conform art. 75 alin. alin. (1) și (2) Codul familiei al RM.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de către Namolovan Vitalie, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 23 august 2016.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, conform prevederilor art. 63 Codul Familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Dacă un atare acord lipsește, domiciliul minorului se stabilește de către instanța judecătorească, ținându-se cont de interesele și părerea copilului (dacă acesta a atins vârsta de 10 ani). În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerație atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.)

La determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere și avizul autorității tutelare în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți.

Conform art. 74 alin. (1) CPC, părinții sânt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Conform art. 76 Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Totodată, la stabilirea cuantumulului pensiei de întreținere pentru copilul minor, instanțele judecătorești vor ține cont și de dispozițiile art.58 alin.(1) și art.74

alin.(1) Codul familiei, care expres prevăd că părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Astfel, reglementările menționate arată că, conform legislației, ambii părinți au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreținerea copilului minor.

La 18 ianuarie 2017 Namolovan Vitalie a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, în partea încasării din contul său a pensiei de întreținere pentru copilul minor fiica XXXX născută la XXXX, în mărime de 800 lei lunar până la majorat, și să fie emisă o nouă hotărâre în această parte, prin care pensia de întreținere să fie micșorată și să se încaseze din contul său în beneficiul Iulianei Namolovan pensie de întreținere pentru copilul minor XXXX, născută la XXXX, în mărime de 1/4 din venituri, conform art. 75 alin. alin. (1) și (2) Codul familiei al RM.

În motivarea recursului se invocă că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Mai mult ca atât, instanțele ierarhic inferioare incorect au aplicat prevederile art.76 Codul Familiei, deoarece este invalid de gradul II, are pensie de invaliditate de 651 lei și din cauza sănătății nu se poate încadra în câmpul muncii, iar alte venituri nu are.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Namolovan Vitalie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Namolovan Vitalie, în esența lor, sânt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel și sânt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Namolovan Vitalie ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Namolovan Vitalie, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru